

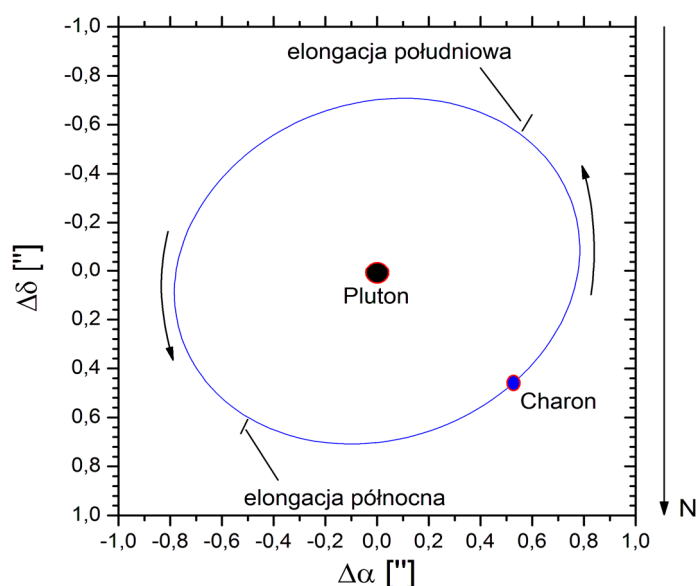
Księżyc Plutona

Największy księżyc Plutona, Charon, jest w zasadzie niemożliwy do zaobserwowania, nie tylko w warunkach amatorskich. Zdecydowałem się jednak zamieścić jego efemerydę, gdyż w teleskopie o średnicy 40 cm możliwe jest zaobserwowanie zniekształcenia dyfrakcyjnego obrazu tej planety karłowatej w czasie maksymalnej elongacji księżyca. A ponieważ Pluton oddala się już od Słońca po minięciu peryhelium, warunki obserwacyjne będą się z roku na rok pogarszać. Oznacza to, że dla obserwatorów mających dostęp do większych teleskopów może to być ostatnia okazja do stwierdzenia obecności Charona.

Jasność Charona w tegorocznej opozycji wynosi 16.2^m.

Poniższy diagram przedstawia wygląd układu Plutona w tegorocznej opozycji w teleskopie astronomicznym (obraz odwrócony – północ na dole). W tabeli podano momenty (UT) maksymalnych elongacji północnej (znak dodatni) i południowej (znak ujemny) Charona. Momenty są podane z dokładnością do 1 godziny. Próby dostrzeżenia Charona należy podejmować właśnie w czasie maksymalnej elongacji. Podano wszystkie maksymalne elongacje w okresie optymalnej widzialności planety. (W tabeli: +: elongacja północna, -: elongacja południowa).

Układ Plutona



[Dane zaczerpnięte z systemu Horizons, JPL-NASA]

Charon

Data	godz.	elong.
	h m	"
VI 17	7:00	0.8
20	12:00	-0.8
23	16:00	0.8
26	21:00	-0.8
30	2:00	0.8
VII 3	7:00	-0.8
6	11:00	0.8

Data	godz.	elong.
	h m	"
VIII 9	16:00	-0.8
12	20:00	0.8
16	1:00	-0.8
19	6:00	0.8
22	10:00	-0.8
25	15:00	0.8
28	20:00	-0.8

Data	godz.	elong.
	h m	"
IX 1	1:00	0.8
4	5:00	-0.8
7	10:00	0.8
10	15:00	-0.8
13	19:00	0.8